

บทคัดย่อ

169505

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ผลของการโค้ชรายบุคคลและแบบกลุ่ม โดยการใช้การชักจูงด้วยคำพูดและตัวแบบ ที่มีผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง และความสามารถในการโยนบอลประกอบการเคลื่อนไหวร่างกายของนักยิมนาสติกลีลา

ชื่อผู้เขียน : นางสาวศศิกันต์ เบ้าวรรณ

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชา : จิตวิทยาการให้คำปรึกษา

ปีการศึกษา : 2545

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริบูรณ์ สายโกสุม ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิภา แก้วศรีงาม
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร.ท. จูรัชัย หงษ์ยันตรชัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการโค้ชรายบุคคลและแบบกลุ่ม โดยการใช้การชักจูงด้วยคำพูดและตัวแบบที่มีผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง และความสามารถในการโยนบอลประกอบการเคลื่อนไหวร่างกายของนักยิมนาสติกลีลา โดยกลุ่มตัวอย่างเป็น นักยิมนาสติกลีลา ชั้นพื้นฐาน ที่เป็นสมาชิกศูนย์ฝึกกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 โดยได้รับการโค้ชรายบุคคล กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการโค้ชแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง ในการโยนบอลประกอบการเคลื่อนไหวร่างกาย แบบทดสอบความสามารถในการโยนบอลประกอบการเคลื่อนไหวร่างกาย โปรแกรมการฝึกซ้อมโยนบอลประกอบการเคลื่อนไหวร่างกาย และรูปแบบการโค้ชรายบุคคลและแบบกลุ่ม โดยการใช้การชักจูงด้วยคำพูดและตัวแบบ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักยิมนาสติกลีลาที่ได้รับการโค้ชรายบุคคล และนักยิมนาสติกลีลาที่ได้รับการโค้ชแบบกลุ่ม มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการโยนบอลประกอบการเคลื่อนไหวร่างกายสูงกว่านักยิมนาสติกลีลาที่ไม่ได้รับการโค้ชในท่าความยากระดับ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนการรับรู้ความสามารถในท่าความยากระดับ 3 ทั้ง 3 กลุ่มไม่แตกต่างกัน
2. นักยิมนาสติกลีลาที่ได้รับการโค้ชรายบุคคล และนักยิมนาสติกลีลาที่ได้รับการโค้ชแบบกลุ่ม มีการรับรู้ความสามารถของตนเองไม่แตกต่างกัน
3. หลังการทดลองนักยิมนาสติกลีลาที่ได้รับการโค้ชรายบุคคล และนักยิมนาสติกลีลาที่ได้รับการโค้ชแบบกลุ่มมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการโยนบอลประกอบการเคลื่อนไหวร่างกาย ทั้ง 3 ระดับความยากสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
4. นักยิมนาสติกลีลาที่ได้รับการโค้ชรายบุคคลมีระดับการแสดงความสามารถในการโยนบอลประกอบการเคลื่อนไหวร่างกายสูงขึ้นกว่านักยิมนาสติกลีลาที่ไม่ได้รับการโค้ชในท่าความยากระดับ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักยิมนาสติกลีลาที่ได้รับการโค้ชแบบกลุ่ม มีระดับการแสดงความสามารถในการโยนบอลประกอบการเคลื่อนไหวร่างกายทั้ง 3 ระดับความยากสูงขึ้นกว่านักยิมนาสติกลีลาที่ไม่ได้รับการโค้ช อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ABSTRACT

169505

Thesis Title : Effects of Individual Coaching and Group Coaching on
Self-Efficacy and Ball Performance with Body
Movement in Rhythmic Gymnastics Players Using
Verbal Persuasion and Modeling

Student's Name : Miss Sasikarn Baowan

Degree Sought : Master of Science

Major : Counseling Psychology

Academic Year : 2002

Advisory Committee:

1. Assoc. Prof. Dr. Siriboon Saigosoom	Chairperson
2. Asst. Prof. Dr. Nipa Keosringam	
3. Asst. Prof. Lt. Tirachai Hongyantarachai	

The purpose of this study was to investigate the effects of individual coaching and group coaching on self-efficacy and ball performance with body movement in rhythmic gymnastics players using verbal persuasion and modeling. The sampling group consisted of 30 basic rhythmic gymnastics players who were members of a sport center of the Sports Authority of Thailand. The subjects were randomly assigned to three groups of ten, two experimental and one control. The first experimental group received individual coaching, whereas the second group coaching. The instruments

used in this study were a self-efficacy scale, a ball performance scale, a ball training program, an individual coaching model and a group coaching model using verbal persuasion and modeling in ball throwing with body movement. The statistical analyses employed were means, standard deviation, t-test and one-way ANOVA.

The results of the study revealed the following:

1. At difficulty levels 1 and 2 of ball performance, the two experimental groups scored significantly higher on self-efficacy than the control group at the .05 level. However, no significant differences were found among the three groups at difficulty level 3 of ball performance.
2. There were no significant differences between the two experimental groups on self-efficacy in all difficulty levels of ball performance.
3. The two experimental groups scored significantly higher on self-efficacy after the experiment at the .05 level in all three levels of difficulty.
4. At difficulty levels 1 and 2 of ball performance, the two experimental groups scored significantly higher on ball performance than the control group at the .05 level. At difficulty level 3 of ball performance, the group undergoing group coaching scored significantly higher on ball performance than the control group at the .05 level.